

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם ראתה ראשונה וכו'.														יא. <
קפצה וראתה, קפצה וראתה, קפצה וראתה - קבעה לה וסת.		רב הונא:												יא. ◇
למאי?														יא. ^
אילמא לימים														יא. !
הא כל יומא דלא קפיץ לא חזאי														יא. ז
אלא לקפיצות														יא. ◇ !
כל שתקבענה מחמת אונס - אפילו כמה פעמים לא קבעה וסת		והתנאי:												יא. ◇ ז
מאי לאו - לא קבעה וסת כלל														יא. ז
לא - לא קבעה וסת לימים לחודייהו ולקפיצות לחודייהו, אבל קבעה לה וסת לימים ולקפיצות.														יא. ◇ !
לימים לחודייהו פשיטא														יא. ז
כגון דקפיץ בחד בשבת וחזאי, וקפיץ בחד בשבת וחזאי, ובשבת קפצה ולא חזאי, ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה מהו דתימא: איגלאי מילתא למפרע דיומא הוא דקגרים ולא קפיצה, קמ"ל דקפיצה נמי דאתמול גרמא, והאי דלא חזאי - משום דאכתי לא מטא זמן קפיצה.		רב אשי:												יא. ◇ !
קפצה וראתה, קפצה וראתה, קפצה וראתה - קבעה לה וסת לימים ולא לקפיצות.		לישנא אחרינא, א"ר הונא:												יא. ◇
היכי דמי?														יא. ^
דקפיץ בחד בשבת וחזאי, וקפיץ בחד בשבת וחזאי, ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה - דהתם איגלאי מילתא דיומא הוא דקא גרים.		רב אשי:												יא. ◇ !
אע"פ שאמרו דיה שעתה - צריכה להיות בודקת, חוץ מן הנדה והיושבת על דם טוהר.														יא. ■
ומשמשת בעדים - חוץ מיושבת על דם טוהר, ובתולה שדמיה טהורים.														יא. ■
ופעמים צריכה להיות בודקת - שחרית ובין השמשות, ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה.														יא. ■
יתירות עליהן כהנות - בשעה שהן אוכלות בתרומה														יא. ◇ ■
אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה.		רבי יהודה:												יא. ◇ ■
חוץ מן הנדה														יא. ■
דבתוך ימי נדה לא בעי בדיקה.														יא. ◇ ■
אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה, ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדה - שפיר		הניחא לרבי שמעון בן לקיש, דאמר:												יא. ◇ ■ ז
אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדה		אלא לרבי יוחנן, דאמר:												יא. ◇ ■ ז
תבדוק, דילמא קבעה לה וסת														יא. ז
כי אמינא אנא - היכא דחזיתיה ממעין סתום, אבל חזיתיה ממעין פתוח - לא אמרי.		אמר לך רבי יוחנן:												יא. ◇ !
והיושבת על דם טוהר.														יא. ■ <
קס"ד: מבקשת לישב על דם טוהר														יא. ◇ ■
מעין אחד הוא, התורה טמאתו והתורה טהרתו		הניחא לרב, דאמר:												יא. ◇ ■ ז
שפיר														יא. ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator															
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
		מאן דאמר															
		מירא															
		נדה-שמאי															
שני מעינות הם	אלא ללוי, דאמר:								♣	♣	◇	יא.					
תבדוק, דילמא אחי לא פסק ההוא מעין טמא										♣	◇	יא.					
הא מני - בית שמאי היא	אמר לך לוי:									!		יא.					
מעין אחד הוא	דאמרי: [בית שמאי]									■	!	◇	יא:				
וסתם לן תנא כב"ש?										♣			יא:				
סתם ואחר כך מחלוקת הוא, וכל סתם ואח"כ מחלוקת - אין הלכה כסתם.										!		◇	יא:				
ואבע"א: מי קתני מבקשת לישב? יושבת קתני.											!	◇	יא:				
אי יושבת - מאי למימרא?											♣		יא:				
מהו דתימא: תיבדוק, דדילמא קבעה לה וסת - קמ"ל דמעין טהור למעין טמא לא קבעה.											!	◇	יא:				
הניחא ללוי, דאמר שני מעינות הם, אלא לרב דאמר מעין אחד הוא - תבדוק, דילמא קבעה לה וסת											♣	◇	יא:				
אפילו הכי - מימי טהרה לימי טומאה - לא קבעה.											!	◇	יא:				
ומשמת בעדים וכו':												■	<	יא:			
תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת, ב"ש אומרים: נתנין לה ארבע לילות	תנן התם: [בית שמאי]											♣	■	◇	יא:		
עד שתחיה המכה.	בית הלל:											♣	■	◇	יא:		
לא שנו אלא שלא פסקה מחמת תשמיש, וראתה שלא מחמת תשמיש אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה - טמאה. עבר לילה אחת בלא תשמיש וראתה - טמאה. נשתנו מראה דמים שלה - טמאה.	רב גידל אמר שמואל:												■	◇	יא:		
ובתולה שדמיה טהורים	מתיר רבי יונה:											♣	◇	יא:			
אמאי? תשמש בעדים, דדילמא נשתנו מראה דמים שלה												♣	◇	יא:			
אימא רישא	רבא:											♣			יא:		
חזין מן הנדה והיושבת על דם טהור	[רישא]											■	♣	◇	יא:		
הוא דלא בעיא בדיקה, אבל בתולה שדמיה טהורין - בעיא בדיקה												♣	◇	יא:			
אלא קשיין אהדדי												♣			יא:		
כאן - ששמה, דאימא שמש עכרן, כאן - שלא שמה.												!	◇	יא:			
בד"א - שלא פסקה מחמת תשמיש וראתה שלא מחמת תשמיש, אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה - טמאה. עבר לילה אחת בלא תשמיש וראתה - טמאה. נשתנו מראה דמים שלה - טמאה.	תניא נמי הכי:												■		יא:		
פעמים היא צריכה וכו'.														■	<	יא:	
לא שנו אלא לטהרות, אבל לבעלה - מותרת.	רב יהודה אמר שמואל:													■	◇	יא:	
פשיטא, שחירת תנן														♣		יא:	
אלא, אי אתמר - אסיפא אתמר															■	יא:	
ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה	[סיפא]													■	■	◇	יא:
לא שנו אלא באשה עסוקה בטהרות, דמגו דבעיא בדיקה לטהרות - בעיא נמי בדיקה לבעלה, אבל אינה עסוקה בטהרות - לא בעיא בדיקה.	רב יהודה אמר שמואל:														■	◇	יא:
מאי קמ"ל?															♣		יא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר										
כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן	תנינא:									♣	⋄	יא:
אי ממתני' - הוה אמינא: הני מילי - באשה שיש לה וסת. אבל אשה שאין לה וסת - בעיא בדיקה.										!	⋄	יא:
והא מתני' באשה שיש לה וסת עסקינן										⋄		יא:
מתני' - בין שיש לה וסת בין אין לה וסת, והא קמ"ל: דאע"ג דיש לה וסת, מגו דבעיא בדיקה לטהרות - בעיא נמי בדיקה לבעלה.										!	⋄	יא:
והא אמרה שמואל חדא זימנא										⋄		יא:
אשה שאין לה וסת - אסורה לשמש עד שתבדוק.	דאמר רבי זירא אמר רבי אבא בר ירמיה אמר									♣	⋄	יא:
ואוקימנא בעסוקה בטהרות										♣	⋄	יא:
חדא מכלל חברתה אתמר.										!	⋄	יא:
בד"א - לטהרות, אבל לבעלה - מותרת.	תניא נמי הכי:									♣		יא:
בד"א - שהניחה בחזקת טהורה, אבל הניחה בחזקת טמאה - לעולם היא בטומאתה, עד שתאמר לו טהורה אני.										♣		יא: